

[Hans Pinstrup.]

en mere midlertidig Karakter, saa det maaske var heldigt at yde noget mere efter denne Lov.

Der er for mig ikke Tvivl om, at Landkommunerne med Tilfredshed vil se paa det foreliggende Lovforslag, ogsaa med Hensyn til Fristens Forlængelse med 6 Aar til 1. April 1952. Der er mange Forhold, som er meget vanskelige i Øjeblikket.

Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Lovforslaget til hurtigt og velvillig Behandling.

Gudrun Hasselriis: Det foreliggende Lovforslag vil sikkert bidrage til at sætte Fart i Skolebyggeriet samtidig med, at det giver Beskæftigelse til en Mængde Mennesker. Naar man betænker, at der allerede foreligger Planer for Bygearbejder til 500 Skoler, og der regnes med, at der yderligere skal opføres ca. 1 000 Skoler, kan Fristen for Gennemførelsen af Loven, 1. April 1948, absolut ikke overholdes. Man kan ikke vente, at Byggeriet kommer i Gang med det samme paa Grund af Materiale-mangel. Jeg finder det derfor rimeligt, at Fristen forlænges til 1. April 1952, som det er foreslaet i Lovforslaget.

Det fremgaar af Lovforslaget, at der er sket en Forhøjelse af Tilskuddene: for almindelige Skolelokaler fra 5 000 til 7 500 Kr. og for Faglokaler fra 6 000 til 8 000 Kr. Man maa vel gaa ud fra, at denne Forhøjelse svarer til Prisstigningerne, saa det er relativt samme Tilskud, der ydes. Men man maa da tillade sig at spørge, med hvilken Begrundelse Tilskuddet til almindelige Lokaler er steget med 50 pCt., til Faglokaler kun med 33 $\frac{1}{3}$ pCt., og at Tilskuddet til Gymnastiksale overhovedet ikke er blevet forhøjet.

Efterhaanden som mange Kommuner gaar over til Fællesskoleundervisning, vil der blive Brug for flere Faglokaler, Sløjd og Skolekøkken, samt for flere Gymnastiksale. Man tør vel forvente, at der vil kunne faas Tilskud til disse:

I Lovforslaget er bibeholdt Tilskud til Anlæg af Svømmebassin og Idrætsplads, og det kan man kun se paa med stor Tilfredshed. Og det samme er Tilfældet med Hensyn til Tilskud til en Forsamlingsal i Skoler, der benyttes som Ungdomsskoler for den ufaglærte Ungdom. Tilskuddet til en Sal, 12 000 Kr., er sikkert ikke for stort, naar man betænker, at en saadan Sal ogsaa gerne skulde kunne indrettes som Biograf, idet det har vist sig, at mange Børn og unge lettere tilegner sig Stoffet gennem Film end paa anden Maade.

I øvrigt maa jeg sige, at det forekom-

mer mig, at Forslaget er smidigere i sin nuværende Skikkelse end i 1940, hvor det højeste Tilskud kunde blive 92 000 Kr. for hver Skole, medens der nu ikke er fastsat en Maksimumssum. I 1940 kunde Staten i alt kun bevilge 900 000 Kr. om Aaret til Skolebyggeri, og det betød en Indskrænkning i Byggeriet, idet man ikke kunde vente, at Kommuner, der intet Tilskud kunde faa, vilde begynde at bygge.

Man maa derfor hilse det med Glæde, at nu alle Kommuner kan faa Tilskud, naar de opfylder Kravene om, at Bygningerne skal være færdige til 1. April 1952.

Naar Ministeriets raadgivende Arkitekt har regnet ud, at Tilskuddene efter nævnte Satser vil kunne svare til 30 pCt. af Omkostningerne, og der vedblivende ydes et lige saa stort direkte Statstilskud, som der gives Forrentnings- og Afbetalingstilskud, maa man sige, at Kommunerne ikke stilles ringere end i 1940, idet Tilskuddene vil svare til ca. 60 pCt. af Gennemsnitsudgifterne.

Jeg vil gerne saa stærkt som muligt henstille til den højtærede Undervisningsminister at gøre sin Indflydelse gældende, saa der virkelig kommer Fart i Skolebyggeriet. I hvert Fald i Provinsen er Forholdene katastrofale, da Tyskerne har slidt meget stærkt paa Materiellet.

Der vil sikkert blive forskellige Smaating at drøfte i Udvalg, men jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige mit Partis Støtte til Gennemførelse af Lovforslaget.

Leth Mouritzen: Det foreliggende Lovforslag, der tilsigter en Ændring af Lov Nr. 160 af 18. Maj 1937 om Folkeskolen, saaledes som den er ændret ved Lov Nr. 570 af 31. Oktober 1940, kan mit Parti tiltræde. Jeg ønsker dog at gøre nogle Bemærkninger.

Vi finder, at den Forlængelse af Lovens Frister, som den højtærede Undervisningsminister har foreslaet, er naturlig begrundet i Materialesituationen, som siden 1942 har bevirket en Standsning af Skolebyggeriet, saaledes at de manglende Bygearbejder ikke vil kunne udføres inden den Frist, som er fastsat i Folkeskoleloven: den 1. April 1948. Noget andet er, om en Udsættelse til 1. April 1952 er rimelig. Jeg formoder, at Sagen kommer i Udvalg, saa man der kan faa drøftet dette Forhold.

De mange Byggeplaner, som enten er godkendt, eller som vil kunne forventes godkendt, i alt foreløbig ca. 1 500, viser, at der i Skolebyggeriet er Muligheder for overordentlig gode Beskæftigelsesforanstaltninger. Det vil derfor og af under-